

Móra Ferenc:
A SZELEK

Szeretem nagyon a déli szelet,
Ha fák hegyén szökellve integet.
A természet pajkos suhanca ő,
Csupa vidámság és csupa erő,
Piros palástos herceg, jó barát,
Tisztára söpri az ég udvarát,
Ki danolgat rá derűt, meleget –
Szeretem nagyon a déli szelet.

A keleti szellőt is szeretem,
Ha elbeszélget szelíden velem.
A harmatos hajnal leánya ő,
Ablakot tárok néki, hogyha jó:
Megfrissül minden, mire rálehel,
A tar gallyon is virágot nevel,
Könnyem letörli, mint a lány selyem –
A keleti szellőt is szeretem.

A nyugati szelet is szívlelem,
Ki sírdogál álmatlan éjeken,
A tengereknek méla vándorát,
Ki elterítve felhőfátyolát,
Aludni küldi a sok csillagot,
Megitat erdőt, rétet, patakot,
Szomjú virágot úton, útfelen –
A nyugati szelet is szívlelem.

De lelkem fázik, szívem szomorú,
Amikor észak zordon szele fú,
Röpködve bős süvöltözés között,
Mint óriás sas a világ fölött.
Olyankor egy repedt falú tanyán
Sokat didereg az édes anyám,
Pereg a könnye, szíve csupa bú,
Amikor észak zordon szele fú.

(1913)